

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	---

Istoricitatea lui Iisus Hristos.

De: prof. **Constantin Rudneanu.**

Problema vieții Mântuitorului Iisus Hristos a stârnit multe discuții în jurul mai multor biografi, cari au descris viața și opera Sa.

Începând cu cartea lui David Frideric Strauss din 1833, a lui Christian Ferdinand Baur și până la Ernest Renan între anii 1863 și 1877; apoi cu apariția studiilor lui Alfred Loisy și M. P. Couchond, toți au căutat într-o formă sau alta ca să arate originea „misterului creștin” în legătură cu „misterul păgân”, astfel religia creștină se găsea în termen de antiteză sau în termen de comparație, de mai multe ori cu izvoare deformate sau numai parțial amintite. De aci multe confuzii.

Sf. apostol Pavel care ne tâlmăcește în termeni atât de adânci și reali doctrina creștină, n'a fost „un simplu biograf al unui înțelept sau martir, ci apostolul Omului-Dumnezeu”. Și sf. evanghelii trebuie citite în adevărul lor senz. Nu se poate vorbi numai de „misterul lui Iisus” anihilând persoana istorică a Lui. — Noi avem dovezi istorice despre existența istorică a lui Iisus Hristos: 1. dovezi necreștine și 2. dovezi creștine. Dovezile necreștine: Iosif Flavius în „Atheologia iudaică”, Plinius cel Tânăr, Tacitus, împăratul Hadrianus și Svetonius, toți fac aluzii la creștinism și la fondatorul creștinismului la Iisus Hristos. Dovezile creștine sunt: sf. evanghelii și epistolele sf. apostol Pavel, Tradiția.

În cartea sa admirabilă *L. de Grandmaison* *) se ocupă de istoricitatea și misterul lui Iisus, combătând pe aceia cari susțin numai anumite afirmațiuni privitor la viața mitică, sau la martiriul lui Iisus.

„Printre mișcările spirituale, creștinismul nu-i numai cea mai întinsă, dar și cea mai

caracteristică. Începând cu dogma sf. Treimi până la sf. Eucharistie, în ce privește credințele, riturile, pietatea se poate spune, că nici un element al vieții religioase n'a rămas după Hristos în forma în care au fost înaintea Lui...” (pag. 68).

Concluziile sunt acele ale existenței Dumnezeu-Om — ale Fiului lui Dumnezeu care s'a pogorât din Ceruri pentru mântuirea neamului omenesc, născându-Se din Sfânta Fecioară Maria, așa precum a fost prezis de proroci.

Pe misterul întrupării este întemeiată întreaga religie creștină, tot ceea ce ea este și a produs: apostolatul și dragostea, viața ascetică și mistică, liturghia și rugăciunea, riturile, arta religioasă, atitudinea socială și viața particulară a Creștinismului, toate presupun, că Iisus „Unicul Iisus”, persoana divină, este al nostru prin natura-l umană și prin natura-l divină, „este de o ființă cu Tatăl Ceresc” și prin aceasta devine obiect al adorației omenirii. (pg. 71.) Întreaga creștinătate înainte de toate este zidită pe această bază solidă.

Fără de această credință puternică, fără încredere nu putem înțelege „minunea Vestei celei Bune”, nu ne vom ridica niciodată până pe muntele Golgothei și nu vom rosti cuvintele: „Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu a fost”.

Tot ce s'a scris până acuma și ce se va mai scrie nu ne poate lăsa indiferent, fiindcă aspirațiile noastre trebuie să tindă spre un dinamism spiritual religios și moral. Tot ce nu-i adevărat vom elimina; vom combate și-i vom face responsabili de erorile ce se străduiesc ca să-le introducă în lume.

Ne trebuie o solidaritate creștină „în jurul Mântuitorului și a slăvitei Lui jertfe”...

*) L. Grandmaison: *Jésus dans l'histoire et dans la mystère*. Paris, 1925.

Apologia inactivității misionare ?

Din constatarea, că 'n raza de activitate misionară a unui preot *există sectari și numărul lor crește*, nimeni nu poate scoate un merit, sau adăoga ceva la valoarea aceluia preot, dacă o are de pe alte tărâmurii de manifestare.

Existența sectarilor în parohie este identică cu existența celei mai virulente boli în sânul unui organism viu, iar misiunea preotului va fi nu desvinovățirea sau apărarea sa, ci lupta cu boala și vindecarea ei.

Le spun acestea în legătură cu raportarea anchetei sociale din Borlova, din 13. VIII, a. c., cât și 'n legătură cu apologia activității misionare a unui preot, reportată prin numărul trecut al „Foi diecezane“ *urbi et orbi* și cred și-rele mele necesare, spre a clarifica o situație de *fapt*, în activitatea misionară a preoților noștri.

Așa: dacă ai groază de muncă și ai nenorocul, că ești numit într'o parohie cu sectari, nu rezolvi problema, desvinovățindu-te că i-ai aflat și că nu i-ai pricinuit tu!

Meritul misionar și pastoral și se va evidenția atunci, când luând lupta pieptiș cu secta, ea va stagna, sau va începe a descrește.

Aceste constatări de fapte vor forma un elogiul pentru activitatea misionară a preotului respectiv și vor putea fi invocate în favorul lui.

Contrarul: creșterea asiduă a numărului de sectari, sub ochii preotului și adeseori cu asistența lui conștientă sau inconștientă, va fi o mărturie fără curajul considerării ei drept apărare și desvinovățire.

Va fi elogiul și va forma și un elogiul, care binemerită a fi comunicat publicului, acel preot în comuna căruia secta stagnează, sau dela venirea lui acolo e în descreștere.

Dacă raportul anchetei sociale ar fi constatat o așa stare de lucruri în cazul sectarilor din Borlova, nu ar mai fi nimic de zis!

Misiunea preotului nu se reduce la serviciile oficiale liturgice și la grija doar de familie, câmp și grajd și oricâte nevoi inerente ar fi oricărui preot aparte dintr'o eparhie, el viețuind după cap și condiții așa de deosebite de altele, el dezertează dela datorie, atunci când își concepe misiunea în felul mărginit de mai sus.

Roadele ce vor urma nu sunt atunci decât dezastruoase și-i vor atesta condamnabil și felul lui de muncă, ce l-a depus pe ogorul Bisericii.

Activitate de *paie*, pe care focul o curăță curând!

Dela sectari, nimeni dintre preoți să nu se aștepte la ajutor, nici să aștepte în elementele pe care ei le recrutează în parohie decât elemente *centrifuge*, cum atât de bine spune raportorul aceluia articol, dar și imorale și superficiale.

Din calitatea lor, însă, nimeni nu-și poate face o apărare; este iar în desavantajul preotului, că are în parohia sa o așa mare cantitate de elemente slabe și rele în calitatea lor!

Nevoile familiare, grijile politice, distracțiile și lenea nu pot nicicând forma un merit pentru activitatea unui preot și atunci când în raza lui de activitate află mereu tot mai mulți sectari, mereu tot mai mulți concubini, mereu tot mai proastă calitate morală, la ce te-ai putea gândi mai curând și mai pe drept decât la inactivitate. Nici chiar *văduvia* (cazul preotului citat în acel articol și care fără voia noastră este personalizat) nu poate fi invocată în cântarul apărării, căci nenorocul ei este cu două fețe mai întotdeauna, manifestându-și ascuțișul și desordinea atât în buna rânduială casnică, cât și 'n cea misionară.

Văduvia, chiar și atunci când e nepătată, dă anză de vorbe în sat, nu atunci când, Doamne păzește, ar avea și pete!

Nenorocul unei văduvii premature, alăturat apoi și unor alte vicii ascunse ale preotului, ce-și fac apariția sub ochii totdeauna atenți ai credincioșilor, iată destule motive pentru zădărnicierea unei activități pastorale fericite și tot alătea motive de propagandă sectară!

Cine e vinovat atunci că sectele cresc, cresc în mai toate satele bănățene și-și fac biserică după biserică? Și cine ar mai avea curajul să se apere, spunând că secta nu se datorește lui că a apărut, dar nici că-l interesează că crește și nu-l doare că-i tură credincioșii dela biserică sa, acest avut care i-a fost încredințat, acești talanți pe care nu-i poate chivernisi și de care ar trebui să dea socoteală?

O întâmplare fericită pentru eparhie — tipărirea *Monografiei ei*, de Domnul *N. Cornean* — mi-a pus în mână date statistice sectare, care m'au uimit și îndurerat de starea misionară a parohiilor și nicidecum nu au format o apologie pentru conducătorii duhovnicești ai acelor sate.

Articolul din numărul trecut al Foi Diecezane, care raportează despre ancheta socială din Borlova, a determinat apoi aceste precizări, pentru ca nimeni să nu-și înțeleagă greșit misiunea sa pastorală și să aibă scuze *sentimentaliste*, sau greșite în ziua de judecată.

Prof. Dr. Petru Rezuș.

Predică.

Veniți fiilor, ascultați-mă pe mine,
frica Domnului voi învăța pe voi.
Ps. 34, 12.

Iubiți Ascultători,

În ogorul înțelenit al acestei lumi suntem chemați să lucrăm. Prea multe buruene cresc în mijlocul grâului adus de Domnul pe pământ spre hrana noastră. Biserica de veacuri se trudește prin slujitorii ei să curețe buruenile rele din mijlocul fiilor săi și dacă până azi nu a putut stârpi tot ce-i rău, asta nu înseamnă că de aci înainte orice încercare ar fi zădarnică. Cu cât răul caută să pună stăpânire pe lume, cu atât mai mult cuvântul nostru se va înverșuna pentru stăvilirea și nimicirea lui. Am dori ca în toată lumea, dar îndeosebi din țara noastră, din satele noastre să piară toată vrajba, toate neînțelegerile, tot ce strică numelui bun de român, tot ce se face în contra legilor rânduite de Dumnezeu pe acest pământ, căci doar „nimănui n'a poruncit să lucreze fărădelegi și nimănui nu a dat libertate să păcătuiască“, (Sirach 15, 20) iar apostolul Pavel ne-a zis: „Drept aceea nu fiți nepricepuți, ci înțelegeți care este voia lui Dumnezeu“ (Efez. 5, 17).

Și oare care este voia lui Dumnezeu? Tot cartea sfântă ne răspunde, când legiuitorul întreabă pe Domnul Hristos ce să facă pentruca să moștenească viața de veci: El numai atâta i-a răspuns: ține poruncile! Și i-a înșirat cele 10 porunci ale lui Moise.

Sunt mii de ani de când s'au dat aceste porunci. Oamenii cari au fost pătrunși de însemnătatea lor și le-au ținut s'au apropiat de Domnul, iar ceice le-au nesocotit și le-au călcat în picioare și-au făcut iadul aici pe pământ și și-au scurtat și firul vieții „pierind de pe pământ pomenirea lor“ Ps. 108, 14. Prorocul David văzând pe timpul său și peste veacuri mulțimea celor ce nu țin „sfânta lege“, a zis în Ps. 118.

Grea mânie mă cuprinde, când văd oamenii cei răi,
Părăsindu-ți sfânta lege și-ale Tale drepte căi!

Nu voi încerca să vă spun toate încălcările celor 10 porunci, decât mă strădui să vă arăt relele urmări ce rămân de pe urma menținerii poruncii a cincina care sună: Cinsteste pe tatăl tău și pe muma ta ca să-ți fie ție bine și să trăești mulți ani pe pământ.

Era o vreme când și la noi mare era supunerea fiilor față de părinți, aceștia erau mândri de fiii lor, iar copiii nu știau cum să fie mai ascultători și mai vrednici de încrederea părinților. Tatăl era capul familiei, fără voia lui, nu se făcea nimic, deci toate se cârmuiau după

sfatul lui. E drept că și legile țării recunoșteau acest drept al capului familiei. Dar cu timpul și legile s'au schimbat și rânduiala bună de odinioară a perit. Totuși ca o stea luminoasă de pe cer a rămas porunca Domnului pe care cât va fi lumea nu va putea s'o schimbe cineva. Câtă bucurie, câtă fericire pe familia dăruită de Dumnezeu cu copii. Ce pregătiri mari tac de bucuria că s'a născut om în lume. Câte nopți nedormite până ce copilul crește mare. Câte bunătăți nu i-ar da numai să-l vadă odată crescut. Cel din urmă ban îl aruncă pentru îmbrăcămintea aleasă a copilului, iar ei de multe ori nu mai scapă de haine cârpite. Au nu dau bucătura cea mai bună copiilor iar ei de multe ori îndură foame numai să-și știe odraslele sătule. Părinții își pun viața pentru binele și fericirea copiilor lor și oare copiii nu datorează cu nimic acestora pentru tot ce s'au trudit pentru ei? Și oare nu trebuie să ne cutremurăm numai gândindu-ne că foarte mulți copii nu numai că nu cinstesc pe părinții lor când sunt mari și tari, dar sunt cazuri când i-au bătut, i-au schingiuit, ba unii i-au și omorât. Prorocul Moise a adus lege aspră, pedeapsa cu moartea, chiar dacă cineva vorbea numai de rău pe tatăl său sau pe muma sa, iar înțeleptul Solomon a zis: Ochiul ce-și bate joc de părintele său și disprețuește a asculta pe mama sa să-l scobească pe el corbii și să-l mănânce puii de vultur. (Proverb. 30, 17).

Aș putea să vă aduc mii de pilde înainte când părinții s'au jertfit pentru scăparea fiilor lor din vr'o primejdie, pe când rari sunt cazurile când copiii și-ar fi primiejdut viața pentru părinți. Dintre multe câteva exemple: Poetul Depărățeanu scrie într'o poezie a sa:

Erau trei sărmanii, doi copii ș'o mamă,
Și pâne, un singur codru ntr'o maramă.
Mama îl frânse în două și dete pe rând,
La fiecare câte-o părticea.
— Mamă, atunci copiii îi ziseră plângând,
Ție ce-ți rămâne? Voi, răspunse ea.

Acum câțiva ani o femeie a unui cheferist dintr'o gară mare din țara noastră își vede fetița mică jucându-se printre șinele gării, aleargă nebună s'o ridice de acolo căci tocmai se ivise un tren ce venea cu iuțeală mare, fetița a scăpat dar pe nefericita mamă au rupt-o în bucăți roțile trenului. Pe vremea revoluției mari din Franța acum 150 ani au fost omorâți o mulțime de oameni. Un om mai în vârstă avea un fecior, om mare și el. Pe amândoi îi chema la fel. Vine năpasta peste fecior și căpeteniile revoluției nici una nici alta au hotărât să fie dat morții. Lesne își poate închipui oricine desnădejdea abătută asupra lui. Avea omul nevastă

și copii, Dumnezeu îi dăduse sănătate și putere și iacă acum trebuia să meargă la tăietoare: celor pedepsiți cu moartea li se tăia capul. Marilor la tot sbuciumul copilului, stătea tatăl său, care și-a zis în sine: Ce n'aș face să-mi scape copilul dela moarte? Venind ziua când feciorul sau trebuia să meargă la tăietoare, bătrânul s'a rugat cu putere lui Dumnezeu și a plecat unde era închis feciorul său cu alți mușți laolaltă. Ajungând i-a spus atât: Lasă-mă să-ți țin locul și tu pleacă acasă. Am să răspund eu în locul tău. Băiatul n'a vrut, dar tatăl său nu l-a lăsat, până ce n'a făcut ceea ce zicea el. S'a dat drept feciorul său, iată ce ispravă a făcut bătrânul. Și când mai marele peste cei deținuți a făcut numărătoarea lor, tatăl cel iubitoc a răspuns în numele fiului, având acelaș nume cu el. A pășit pe urină spre locul osândeii și a lăsat să-i pice capul de pe umeri pentru fiul său, care prin jertfa aceasta a scăpat dela moarte.

(Urmează)

Cosmogonia biblică și teoriile științifice.

De Pr. I. Firca.

(Continuare)

Ampère marele fizician, observând și el cum ordinea apariției ființelor organice corespunde în totul activității creatoare a celor 6 zile mozaice¹⁾, afirmă că: „Sau Moise avea în știință o cultură tot așa de înaltă ca aceea a zilelor noastre, sau el era inspirat“. Că nu a avut știința vremurilor de acum am văzut mai înainte, așa că rămâne valabilă a doua afirmație.

Marcel de Serres, mare geolog francez zice: „Le langage de la tradition est-il démenti par les faits les plus constants et les plus avérés? Non, mille fois non! La science tient cet égard le même langage que la tradition“²⁾.

Quenstedt, geolog și el, spune despre referatul Genezei: „Dieses Bild hat so viel Wahres, dass wir mit Rücksicht auf den uralten Standpunkt noch heute behaupten dürfen: *Moses war der grösste Geologe aller Zeiten*“³⁾.

„În ipoteza mozaică a creației — zice *Haeckel*, însuși — două din cele mai importante propoziții fundamentale ale teoriei evoluției ni se arată cu o claritate și o simplitate surprinzătoare“⁴⁾.

1) In *Revue des deux Mondes*, 1833, Juillet, ap. Hottinger, idem.

2) In „*La Cosmogonie de Moïse, comparée aux faits géologiques*“, p. 222, apud Sébastien Müntz: „*Die Urgeschichte der Erde und des Urweshungschlechtes, nach der moaischen Urkunde und den Ergnissen der Wissenschaften*“, Kandelshuc, 1842, p. 4.

3) In „*Die Schöpfung der Erde*“ 1882, p. 8 ap. Hottinger, op. cit. v. III, p. 190 nota 20 cf. Bettex, op. cit. p. 160.

4) Ap. Ferd. Brunetière, op. cit. p. 13.

Că Biblia nu este o carte ca oricare alta se vede și de acolo, că cele mai contradictorii teorii și păreri diametral opuse chiar, se pot baza pe ea. Inșiși cei necredincioși, cari îi contestă dumnezeiasca origine, găsesc în ea plini de uimire adevăruri pe cari nici o minte omenească nu le-a putut gândi de acum 3400 de ani începând. Și toate teoriile lumii gânditoare de 2000 de ani încoace au putut fi puse de acord cu ea, teorii care au dispărut după o efemeră existență în timp ce simplitatea dumnezeieștilor ei adevăruri strălucește cu aceiași covârșitoare putere ca în ziua când au fost întâiu enunțate. Și această supleță, care face posibilă strecurarea și trecerea ei triumfătoare prin înțelepciunea omenească a vremurilor, fără a i se știrbi cu ceva autoritatea sau exactitatea afirmațiilor, să nu fi oare — pe lângă multe altele — o dovadă a divinității cuprinsului ei?

4) **Metoda științelor pozitive.** Am văzut, foarte sumar și schematic, ce este și ce cuprinde Biblia și aceasta ne va sluji printre altele și pentru a înțelege cât putem nădăjdui să ne lămurască ea din cele necunoscute de noi în legătură cu originea universului și mai ales cu amănunțita desfășurare a vieții la suprafața pământului, din punctul de vedere enunțat: satisfacerea curiozității omului de a ști.

Rămâne să vedem ce este știința, cari sunt metodele ei de investigare, ce ne-a dat ea și ce ne poate da precis, cu privire la problema noastră.

Prin „știință“ se înțeleg toate cunoștințele actuale ale omenirii,⁵⁾ de orice ordin ar fi ele. Acesta este sensul larg și înțelesul curent al termenului, referindu-se la „prelucrarea datelor realității sau experienței, după normele necesare și general valabile ale rațiunii umane“.⁶⁾ Această prelucrare logică a realității⁷⁾ constă în cercetarea și examinarea scrupuloasă a fenomenelor, care să ducă la certitudine (cunoașterea probabilă nu merită numele de știință decât dacă și ea conduce spre certitudine), apoi în enumerarea clară și generală a lor⁸⁾, știința având — după cum a precizat *Aristotel* — ca obiect al ei generalul.

(Urmează)

5) Cf. Bettex, op. cit. p. 16; cf. A. Michel: „*Science*“, articol în „*Dictionnaire de Théologie Catholique*“ commencé sous la direction de R. Vacant et G. Mangenot, continué sous celle de E. Amann, Paris, 1939 vol. XIV, col. 1595.

6) Ioan Gh. Saibă, „*Curs de Apologetică*“, vol. I, București 1935, p. 52.

7) Ibidem, p. 53.

8) Cf. Bettex, op. cit. pp. 186—187; cf. A. Michel art. cit. v. XIV, col. 1595.

ȘTIRI

Duminică în 27 August a. c. echipierii dela „Serviciul Social” din Caransebeș conduși de Domnii comandanți Dr. Rafael Hortopan, Dr. Paul Stănescu și dl Alex. Marinescu s'au deplasat în comuna Ferdinand.

La gară au fost întâmpinați de autoritățile locale la ora 7³⁰. În cântece și marșuri au străbătut comuna, făcând o vizită, până la începerea sf. liturgii, în comuna vecină Cireșa unde au vizitat casa națională. La ora 9^{1/2} se începe sf. liturgie, celebrată de preotul administrator Petru Toma și diaconul Andreiu Jacos. Fastul sfinteii liturgii a fost ridicat prin răspunsurile admirabile date de corul studenților teologi, dela serviciul social condus cu multă măiestrie de dl Ioan Trandafir licențiat în teologie. Frumoasa biserică arhiplină, trăiește clipe ca și la sfințirea ei!

La priceasnă Păr. Toma după explicarea evangheliei zilei, făcând o comparație cu lucrătorii viei, arată că stăpânul viei, Suveranul nostru și-a pus toată încrederea în noi. S'ar putea oare să ne dovedim nevrednici de această încredere!

Numai muncind cu râvnă și dragoste, — Cel ce ne-a arătat direcția și semnul izbânzii Cel ce a renăscut în un mai puțin de un an țara noastră, Suveranul și Voievodul nostru, atunci când își va roti jur împrejur ochii săi ageri de vultur, va scruta liniștit și mulțumit zărilor, că strădanile sale n'au fost irosite în van. Numai astfel străinătatea ascultându-ne, cum numai cu prilejuri marilor schimbări e ascultată bătaia inimii unui popor, se va convinge că poporul nostru renăscut, stă și de astădată aici la răspântia păcii, neclintit și nesdruncinat.

Aduce apoi mulțumiri în numele credincioșilor, d-nilor comandanți și d-nilor echipierii, cari au prilejuit acea înălțătoare serbare.

După masă, pe stadionul sportiv s'a ținut o foarte bine reușită șezătoare, în cadru căreia a vorbit harnicul comandant Dr. R. Hortopan, arătând scopul venirii lor aci în Ferdinand și însemnătatea căminelor culturale. Apoi a vorbit dl C. Nedelcu inspector în straja Țării și dl E. Pucerea din partea autorităților locale. Cu această ocazie s'a luat inițiativa întemeierii căminului cultural, alegându-se și comitetul de inițiativă. Seara la ora 9, în regretele mulțimii se reîntorc la Caransebeș, deunde peste câteva zile vor pleca o parte în „Almăj” pentru a continua opera începută de elevii și studenții premilitari, iar o parte — după ce au contribuit cu o petricică la ridicarea nivelului cultural al satelor noastre, să-și ocupe postul în viața publică, căruia s'au dedicat.

Alte șezători ale Serviciului Social înaintea încheierii luni de pregătire a echipierilor. Duminică după masă au dat o șezătoare la penitenciarul din localitate. Propriu zis cele mai multe puncte din programa șezătorii — declamări, monoloage, coruri — le-au dat deținuții. Comandantul S. S. dl. Ortopan le adresează cuvinte de îndemn la îndreptare, mai mult: în sate ei să fie povățuitori și îndemnători la bine, la acțiuni de culturalizare și de progres social, — Marți, sărbătoarea Țării capului sf. Ioan Botezătorul, echipierii S. S. au dat înșiși o serbare de adio bine reușită. Cu acest prilej au fost avansați cinci echipieri la demnitatea de comandanți ai celor 5 echipe cari au plecat Vineri la muncă în satele noastre.

Revenire. La cuvântul stăruitor al preotului Remus Suru din Bucosnița, Liviu Curea în vârstă de 20

ani a sfârșit prin a renunța la rătăciră în care l-au tărit părinți săi revenind în sânul Bisericii străbune. Laudă lui și păstorului celui bun!

Comunicat.

Se aduce la cunoștința studenților dela Academia teologică, că înscrierile la Academie se fac anul acesta în zilele de 28—30 Sept. a. c.

Asupra cazurilor de întârziere din motive binecuvântate decide Consiliul eparhial.

La înscriere se solvesc următoarele taxe:

a) Didactrul Lei 300;

b) Pentru fondul de ajutorare „Ioan Popasu” Lei 50;

c) Pentru fondul de excursii Lei 50;

d) Pentru societatea de lectură „Ioan Popasu” Lei 50;

e) Pentru folosirea mobilierului Lei 100.

Examenle de corigență, de curs și examenele generale se țin începând din 25 Septembrie; în 1 Octombrie a. c. se face deschiderea festivă a anului școlar, iar prelegerile vor începe la 2 Octombrie a. c.

Toți studenții ai căror părinți nu locuiesc în Caransebeș, sunt obligați să locuiască în internatul Academiei teologice.

Taxa anuală pentru internat, care după împrejurări se poate majora, este de Lei 8000 (Opt mii) pe întreg anul școlar, nu se reduce sub nici un motiv și se plătește anticipativ în patru rate de câte Lei 2000 (Două mii) și anume rata I-a la înscriere, rata a II-a la 15 Noembrie a. c. rata III-a până la 31 Ianuarie 1940 și rata IV până la 15 Aprilie 1940.

De haine de pat, de rufărie și de spălatul (curățitul) lor se vor îngriji studenții. Totuși și de tacămurile necesare la intrarea în internat.

Se observă, că certificatul medical, pe care au să-l prezinte tinerii, cari intră pentru prima dată în Academia teologică, trebuie să fie eliberat de către medicul Academiei.

Caransebeș la 28 August 1939.

Direcțiunea.

Concurs

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial No. 3216 B. ex. 1939, din 20 Mai a. c. se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foia Diecezană” pentru postul de preot la parohia de clasa II-a din comuna **Bucosnița** cu filia Goleți, proto-presbiteratul Caransebeș, devenind vacantă pe urma pensionării preotului Pantelimon Domil.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în estensiune: dela comuna Buceoșnița de 28 jug., iar filia Goleți 4 jug., în total 32 jug.
2. Venitele stolare uzitate.
3. Ne fiind casă parohială, de locuință se va îngriji alesul preot.

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorințele preoțești în parohie, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza în școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus, cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificarea cerută pentru parohii de clasa II-a, precum și binecuvântarea P. S. Sale Episcopului Diecezan, să-și înainteze cererile, adresate Consiliului parohial ort. rom. din Buceoșnița cu filia Goleți, prin Prea On. Oficiu Protopopesc din Caransebeș.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă Prealabila încunoștiințare a Prea On. Domn Protopresbiter tractual, în vreo Duminică sau sărbătoare în sfa biserică, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă nicidecum în ziua de alegere.

Buceoșnița, din ședința consiliului parohial, ținută la 9 Iulie 1939.

Președinte

Remus Suru

adm. parohial.

Nr. 36 ex 1939.

In conțelegere cu oficiul protopopesc.

Caransebeș, 16 Iulie 1939.

Secretar

Petru Demil.**Pr. Isaia Suru**

adm. protopop.

Nr. 4363 B ex 1939.

Acest concurs se publică cu aceea că — în baza aliniatului ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie și respectiv 14 Aprilie 1914 Nr. 3058 B. ridicat și la valoare de concluz sinodal, cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914, precum și avându-se în vedere decisul consistorului mitropolitan Nr. 258/1928 din 13 Nov. 1929 — credincioșii sunt obligați a presta și răscumpărarea birului parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută la 7 August 1939.

Episcopul:

† VASILE

3--3

În baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial No. 3101 B din 20 Mai 1939 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru postul de preot la parohia de clasa III-a din comuna **Delinești** protopresbit. Caransebeșului devenită vacantă prin pensionarea preotului Teodor Munteanu.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în estensiune de 64 jughere.
2. Două intravilane.
3. Bir nu se dă.
4. Venitele stolare uzitate.
5. Casă parohială, fosta școală confesională ort. rom.

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorințele preoțești și parohiale, a predica regulat în fiecare

Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales. Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificarea prescrisă pentru parohii de clasa III-a precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului Diecezan să-și înainteze cererile adresate Consiliului parohial ort. rom. din Delinești prin Prea On. Oficiu protopresbiter al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștiințare a Prea On. Domn adm. protopresbit. tractual în vreo Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare însă nicidecum în ziua de alegere.

Delinești, din ședința consiliului parohial ținută la 23 Iulie 1939.

Teodor Munteanu

adm. paroh președinte.

Nr. 73/1939.

In conțelegere cu Oficiul protopresbiter al.

Caransebeș, la 29 Iulie 1939.

Aurel Dan

notar.

Pr. Isaia Suru

adm. protopresbit.

Nr. 4625 B ex 1939.

Acest concurs se publică cu aceea că — în baza aliniatului ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie și respective 14 Aprilie 1914, ridicat și la valoare de concluz sinodal, cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914, precum și avându-se în vedere decisiunea Consistorului mitropolitan Nr. 258/1928 din 13 Nov. 1929 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial, ținută la 7 August 1939.

Episcopul:

† VASILE

3--3

În baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 3172 B ex 1939 din 20 Mai a. c. se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru postul de preot la parohia de clasa II-a din comuna **Vucova** protopresbiteratul Buziaș devenită vacantă pe urma pensionării preotului Avram Ciocoi.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în estindere de 32 jug.
2. Venitele stolare uzitate.
3. Casă parohială cu grădină și supraedificatele.

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbători și a catehiza la școală fără altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales. Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificarea cerută pentru parohii de cl. II-a precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului diecesan, să-și înainteze cererile adresate Consiliului parohial ort. rom. din Vucova prin Prea On. Oficiu protopopesc al Buziașului.

Reflectanții se vor prezenta pe lângă prealabila încunoștiințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual

în vreo Duminică sau sărbătoare în sft. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Vucova, din ședința consiliului parohial ținută la 16 Iulie 1939.

Președinte :

Moise Barbulescu

preot adm.

Nr. 379 ex 1939.

În conțelegere cu Oficiul protopopesc.

Secretar :

Pavel Drinca

Ioan Geția
protopresbiter.

Nr. 4633 B ex 1939.

Acest concurs se publică cu aceea că — în baza aliniatului ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial dđto 3 Martie 1914 și respective 14 Aprilie 1914 Nr. 3058 B. ridicat și la valoarea de concluz sinodal, cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914, precum și avându-se în vedere decisul Consistorului mitropolitan Nr. 358/1928 din 13 Noemvrie 1929 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial care este o parte integrantă și legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial ținută la 7 August 1939.

3—3

Episcopul :

† VASILE

În baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 3482 B ex 1939, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru postul de preot la parohia de cl. II-a, din comuna **Apadia**, protopresbiteratului Caransebeșului devenită vacantă pe urma morții preotului Nicolae Cornean.

I. Beneficii :

1. Sesiunea parohială la extensiune de 30 jughere.
2. Un intravilan de 1200 stj. □.
3. Venitele stolare uzitate.
4. Casa parohială (fosta școală conf. gr. ort. rom.).

II. Indatoriri :

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datoriile preoțești și parohiale, a predica regulat în fiecare Duminică sau sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post întrucât vor avea cvalificațiunea cerută pentru parohii de clasa II-a, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului diecezan să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. rom. din Apadia prin Prea Onor. oficiul protopopesc al Caransebeșului.

Reflecții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștiințare a Prea Onor. Domn Protopresbiter tractual în vreo Duminică sau sărbătoare în sft. Biserică, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă nicidecum în ziua de alegere.

Apadia, în ședința consiliului parohial ținută la 9 Iulie 1939.

Președinte,

Adrian Cioloca

adm. paroh.

Secretar,

Ioan Cărdaș

inv. în pensie.

În înțelegere cu oficiul protopopesc.

Caransebeș, la 28 Iulie 1939.

Pr. Isaia Suru

adm. protopresbit.

Nr. 4626 ex 1939.

Acest concurs se publică cu aceea că — în baza aliniatului ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial dđto 3 Martie și respective 14 Aprilie 1914, ridicat și la valoarea de concluz sinodal, cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914, precum și avându-se în vedere decisiunea Consistorului mitropolitan Nr. 258/1928 din 13 Noemvrie 1929 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial ținută la 7 August 1939.

3—3

Episcopul :

† VASILE

Publicațiune de licitație

În baza aprobării Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 4619 E din 12 August 1939, și în baza planului elaborat de arhitectul Alexandru Iorga se publică licitație pentru darea în întreprindere a lucrărilor de zidire a a bisericii ortodoxe române din comuna Copăcele județul Severin *pe ziua de 8 Septemvrie 1939*, la concurența sumei de Lei 300.000, aprobați ca ajutor de On. Ținutul Timiș cu care sumă zidire să se pună sub acoperiș.

1. Planul și devizul de spese, condițiunile generale și speciale, se pot vedea la oficiul parohial ortodox din Copăcele.

2. Concurenții vor înaintade odată cu ofertele închise și vadiul de 6% din prețul oferit în numerar sau efecte.

3. La licitație se admit numai arhitecții, ingineri și maștrii constructori cari posedă autorizația recerută.

4. Concurenții nu pot pretinde spese de deplasare nici diurne.

5. Antreprenorul asupra căruia va rămânea lucrarea, va suporta impozitul după contract, taxa de 2% contribuție la casa învățămîntului Industrial, precum și toate celelalte sarcini cuprinse în condițiunile de licitație.

6. Consiliul parohial își rezervă dreptul de a preda lucrările celui antreprenor în care va avea mai mare încredere.

Copăcele, la 25 August 1939.

Preot ort. rom. **Ioan Marian**

Smetana Ioan

Președintele consiliului parohial.

Notarul consiliului parohial

Publicațiune de licitație.

Consiliul parohial ortodox-român din comuna Tolvădia județul Timiș-Torontal publică licitație cu oferte închise pentru construirea a 9 ferestre și 7 uși precum și construirea tavanului la casa neterminată ce se află în curtea bisericeii.

Licitația se va ține în ziua de 17 Septemvrie 1939, în localul Oficiului parohial ortodox-român la ora 15. Dacă la licitația primă nu se va ajunge la nici un rezultat licitația doua se va ține în **24 Septemvrie 1939**, la aceeași oră și în acelaș local.

Consiliul parohial își rezervă dreptul a da același maestru în care are mai mare încredere indiferent de prețul oferit.

Consiliul parohial nu acordă licitațiilor nici un fel de spese.

Tolvădia la 13 August 1939.

Ilie Jivoiu,
secretar.

Dr. Aurelia Găldianțu,
președinte.

Publicațiune de licitație.

În baza aprobării Venerabilului Consiliu Eparhial ort. rom. din Caransebeș din 28 Iunie 1939 Nr. 3532 E/1939 se publică licitație cu oferte închise pentru darea în întreprindere, manopera lucrărilor de zidărie și dulgherie la biserica ort. rom. din Surducul-mare, *pe ziua de 10 Septembrie 1939 ora 10 a. m.* în localul școlii primare din loc.

1. Planul, devizul și caetul de sarcini se pot vedea la oficiul parohial ort. rom. din Surducul-mare.

2. Concurenții vor înainta deodată cu ofertele închise și vadiul de 5% din suma de lei 118.844 adică din valoarea lucrărilor, în numerar sau în efecte garantate de stat.

3. La licitație se admit arhitecți, ingineri și maeștri constructori care posedă autorizația recerută.

4. Concurenții nu pot pretinde spese de deplasare la licitație.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a preda lucrările aceluși antreprenor în care va avea mai mare încredere.

Surducul-mare 30 Iulie 1939.

NICOLAE ȘOLA
notarul cons. parohial.

Pr. Lazăr Mladescu
preș. cons. parohial.

Publicațiune de licitație.

Pe baza aprobării Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 4771 ex 1939 se publică licitație cu oferte închise pentru darea în întreprindere a lucrărilor de zidire a bisericii ort. române din comuna Valeabistra pe ziua de *8 Septembrie 1939, ora 11 a. m.* în localul primăriei din loc.

Comuna bisericească pune la dispoziție materialul brut: piatra, nisipul, cărămida, lemnul și tîncheaua.

1. Planul și devizul de spese, condițiunile generale și speciale se pot vedea la Oficiul parohial din Voislova.

2. Concurenții vor înainta deodată cu ofertele închise și vadiul de 6% din prețul oferit în numerar sau efecte.

3. La licitație se admit numai arhitecți și maeștri constructori cari posedă autorizația recerută.

4. Anteprenorul asupra căruia va rămâne lucrarea este obligat a prelua dela comuna bisericească materialul ce i-se pune la dispoziție cu prețul cuprins în deviz.

5. Concurenții nu pot pretinde spese de deplasare la licitație.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a preda

lucrările aceluși antreprenor în care va avea mai mare încredere.

Contractul devine obligator pentru ofertanți și comuna bisericească, după aprobarea Ven. Consiliu eparhial.

Valeabistra, din ședința Consiliului parohial ținută în 30 Iulie 1939.

Președinte :
George Adam
paroh.

Secretar :
Apóstol Dalea.

Judecătoria mixta Caransebeș, secția c. f.

Nr. 1184/1939 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Băncile Bănățene Unite din Timișoara contra urmăritei Sporea Maria nasc. Urban dom. în Caransebeșul-Nou la cererea urmăritorului, judecătoria ordonă licitațiune nouă în baza art. 176 și 185 din legea LX. din 1881, asupra $\frac{1}{4}$ parte din imobilul înscris în cf. a comunei Caransebeșul-Nou Nr. cf. 514 Nr. de ordine A. I sub nr. top. 1218. Arătura în Valea Zerveșiiului de 2 jug. 1121 stp. prețul de strigare de 416 lei pentru încasarea creanței de 80.467 lei capital, interese de 3% dela 7 Aprilie 1934, cheltueli de proces și de executare de 3406 lei, fixate până acum cheltueli de 1026 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua de 11 luna Sept. anul 1939 ora 9 a. m. primăria comunei Caransebeșul-Nou.

În baza art. 150 legea LX din 1881, și a legii pentru unificarea unor dispozițiuni referitoare la executarea silită din 1930, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează :

1. Imobilul supus la licitație, nu poate fi vândut cu preț mai mic decât prețul strigării, redus cu 25% (art. 7 Leg. 1930).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar și să scimneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908) și să facă proba cetățeniei române cu certificat de naționalitate, care se va anexa la procesul verbal de licitație conform ord. Nr. 47.441/1927 M. J.

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 27 Iunie 1939.

Judecător **Leo Pető.**

Dir. c. f. **D. Lăzărel**

Pentru conformitate:

D. Lăzărel directorul c. f.